

[Jens Peter Jensen (Agerskov).]

At der er sket en større udvikling også på dette område, som må følges op ved vejledning i forsvarlig og hurtig brug af de nye hjælpemidler, er alle vel interesserede i, så eventuelle brande kan blive så begrænsede som muligt.

Vi kan fra mit partis side give forslaget vor støtte, således at der gives dem, der har påtaget sig den opgave at gå ind i brandslukningstjenesten enten som ansatte eller som frivillige medlemmer, en mulighed for at deltage også i lokale kursus. Vi kan anbefale, at der oprettes en centralskole til formålet, således at brandinspektører med flere kan få lejlighed til at få kendskab til og øvelse i at bruge det nye materiel, som den tekniske udvikling har medført. At der også gives mulighed for afholdelse af kursus for dem, der ikke er heltidsansatte mere lokalt, er vel rimeligt.

Det anbefales, at den i forslaget nævnte centralskole oprettes, og at der af kvalificerede lærere og medarbejdere gives en vejledning, således at der kan aflægges en prøve med tilfredsstillende resultat. Dette giver den enkelte deltager en større pligt til at følge de enkelte kursus.

At udgifterne deles som i forslaget nævnt og i bemærkningerne yderligere forklaret, må skønnes at være det rette.

Jeg skal ikke i øvrigt gå i enkeltheder, men henvise til forslagets bemærkninger, til justitsministerens skriftlige fremsættelsestale samt til den betænkning, der er uddelt til samtlige medlemmer i folketinget.

At dette lovforslag må nyde fremme, kan anbefales.

Morten Lange: Det skal ikke være nogen hemmelighed, at brandværnet uden for København mange steder er organiseret på en forholdsvis primitiv måde. Jeg hører fra tid til anden med undren en mærkelig hæs lyd af en fløjte i Holte. Det betyder, at dette store bysamfunds frivillige brandmandskab kaldes sammen. Nu er det heldigvis hyppigst for at slukke ildløs på en

jernbaneskråning, men jeg tror nok, at forholdene andetsteds er de samme som i Holte.

Det er meget få af de brandværn, der er baseret på mere eller mindre frivilligt personale, som i virkeligheden vil være i stand til at løse de helt store opgaver, som snart kan tænkes at forekomme i næsten hver eneste kommune landet over. Nu forekommer de jo ikke daglig og heldigvis heller ikke månedlig, men alligevel er forberedelserne til at kunne tage sig af dem naturligvis af mere og mere vital betydning. Jeg kan naturligvis derfor tilslutte mig den tanke, at de brandværn, vi har, må uddannes bedre, og den idé, at man vil give nogle korte kursus for de ledende i personalet, er selvfølgelig et fremskridt i forhold til, hvad vi har nu.

Om selve forslaget skal jeg blot komme med den bemærkning, at hvis man endelig vil nedsætte et storråd for brandslukningsuddannelsen, så forekommer det mig, at det ville være særdeles naturligt, om et af disse storrådsmedlemmer havde pædagogisk indsigt. Voksenundervisning er skam en indviklet opgave. Jeg ser, at man vil anskaffe en så fin moderne ting til skolen som en overhead-projector. Det ville være overordentlig gavnligt, om der også var nogen i det høje tilsynsråd, som havde begreb om undervisning og ikke bare om brandvæsen. Det er to sider af sagen. Det er naturligvis noget, som den højtærede justitsminister kan klare ved at sørge for, at hans gidsel i udvalget bliver en mand med pædagogisk indsigt. Men det er blot en bemærkning, jeg ville forudskikke, hvad selve uddannelsen angår.

Det næste problem, som har givet mig anledning til lidt tankevirkosomhed, er spørgsmålet om forholdet mellem de kommunale brandværn og de private redningskorps, som jo mange steder har kontrakt om brandslukning. Det fremgår af lovforslaget, at også personalet fra de private korps skal kunne deltage i kurserne. Det er naturligvis i princippet udmærket. Skal de